

Nova - rapporthund!

Rapporthunden användes ursprungligen i militär verksamhet för att upprätthålla kontakten mellan olika förband genom att meddelanden skickades med hunden. Tävlingsgrenen rapport bygger på det ursprungliga arbete som hundarna under kriget utförde. Rapporthunden ska så snabbt som möjligt springa mellan två förare som befinner sig på olika stationer. Den ska vara tyst för att inte röja stationen för "fienden" och den ska klara störningar i form av skottlossning utefter sträckan.

Bruksgrenen rapport kom vi i kontakt med efter att ha provat på både spår och sök men inte riktigt fastnat för någon av grenarna, men däremot tyckte vi att Nova hade en hel del av de egenskaper som är viktiga för en rapporthund. En rapporthund måste ha en bra fysik och god kondition för att snabbt ta sig fram mellan stationerna. Äkta kämpaglöd är också ett måste för att viljan att anstränga sig, fastän hunden är trött och alldeles ensam ute i skogen, ska finnas. Skottfasthet, mod och goda nerver är en självklarhet. Däremot är det bra om lusten att hälsa på andra människor, den s.k. tillgängligheten, inte är överdrivet stor. Hunden ska ju klara av att träffa på människor/skyttar i skogen under rapportsträckan utan att bry sig!

Vi gick en nybörjarkurs på två heldagar i början av sommaren och lärde oss grunderna i träningen. I augusti hade vi turen att få delta i ett helgläger och nu var vi verkligen fast! Det blev en tur till affären och där inhandlades rapporthylsor, uppbindningskoppel, liggunderlag och tjänstetecken (som numera är ett specialbeställt med Novas namn broderat på). Varje tävlingskipage består av en hund och två förare. I vårt fall är jag huvudförare och den som tävlar med Nova i övriga moment (lydnad och uppletande) och husse Bosse är medförare.

Träningen har vi delat upp i tre delar:

Förlängda budföringar: i öppen terräng med riktigt bra belöningar hos oss båda, samtidigt som vi lär in ordet marsch. Successivt börjar vi gömma oss så Nova inte ser den hon ska springa till och förlänger sträckan, som på tävling är 1100 m. Därefter har vi lagt till de s.k. förlängningarna som på tävling är 400 m (i eliten är det ytterligare en förlängning på 500 m).

Frisök: d v s Nova får leta rätt på en av oss som gått iväg och gömt sig i skogen. Då måste hon använda nosen både för att spåra på marken och i luften och som hon har nytta av på förlängningarna. Vi börjar med korta avstånd som förlängs vartefter hon blir duktigare på att använda nosen.

Stationsuppförande: att ligga tyst och vänta på sin plats, att gå fot fram till startpunkten och sitta tyst och stilla till kommandering. Störningsträning såsom skott, människor/djur på sträckan, andra hundar på uppbindningsplatsen är sådant som också ska tränas på. Tyvärr har Nova svårt att vara helt tyst, hon har lätt för att gnälla, så där har vi en del att jobba med. Vi tränar nästan alltid själva men är ibland med i någon träningsgrupp vilket är bra så Nova får träna med andra hundar och vi lär oss hur det fungerar på stationerna och framförallt, får värdefulla råd och tips av mer erfarna personer. En bok om rapport jag varmt kan rekommendera är "Rapporthunden" av Inki & Roland Sjösten om man vill lära sig mer.

Att tävla i rapport tycker jag är som att delta i ett lotteri. Ska hon ta sig fram eller inte? Det är ingenting jag kan påverka längre. Nova är ute i skogen alldeles själv och det är bara att hoppas att hon ska ta sig fram oavsett vad som händer. Lyckan när man ser sin hund komma galopperande mot målet går knappt att beskriva. Det känns som man vunnit storvinsten. Om man sen

klarar lydnaden, ja då är lyckan total!

Men på vår första tävling, en inofficiell, infann sig inte den lyckan. Efter att ha klarat av första sträckan till mig på A-stationen och startat med bra fart tillbaks mot B-stationen dröjde det 3 minuter och så kom Nova glatt springande tillbaka till mig igen utan att ha hittat husse! Men vår nästa officiella tävling gick alldeles lysande och lyckan, ja den var total!

Report är den enda gren där hunden verkligen tävlar mot en annan hund. Tiderna jämförs och påverkar betygen. Rapporten är också den gren där din hund kan störas av annan tävlingshund vilket gör att det finns utmaningar som inte finns i andra grenar. Jag har läst att om man jämför greyhundskaplöpning med formula 1 så är rapporthundstävling jämförbart

” Det finns väl inget mysigare än att packa ryggsäckarna och ge sig ut i skogen med sin hund för att förena nytta med nöje!

med rally.

Att se sin hund rusa fram genom skogen med en så stor arbetsglädje som Nova gör, är en ren fröjd. Det går inte att missta sig, hon älskar det! Att det dessutom är en sport där både husse och matte är engagerade gör ju inte saken sämre. Det finns väl inget mysigare än att packa ryggsäckarna och ge sig ut i skogen med sin hund för att förena nytta med nöje!

Och nu när appellen är avklarad tränar vi vidare mot lägre klass, för det här är en sport vi kommer fortsätta med!

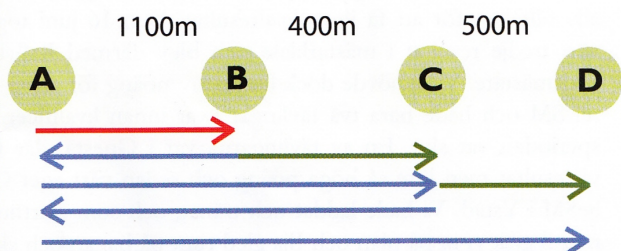
Marie & Bosse Karlsson med Nova (KORAD SUCH Törnskogens Betty Barclay)

Rapport - så här går det till:

Alla ekipage, dvs hundar + två förare samlas på A-stationen där hundarna binds upp vid anvisade platser. Efter en genomgång av tävlingstid, startordning, framföringssträcka osv. hämtas hundarna av en förare och utmarschen till B-stationen börjar. Därifrån skickas hundarna i turordning tillbaks till A-stationen. Sträckan är 1100 m. Efter att ha vilat skickas hunden tillbaks till B-stationen som då har förflyttat sig 400 m bakåt till en s.k. C-station.

Lägre-högre-elit klass

Lägre klass

Förare+hund går till station B

Hunden springer från B till A = 1100m

Föraren går till station C

Hunden springer från A, via B till C = 1100+400 m

Här är lägre klass slut = 2600m

Högre klass

Hunden springer från C, via B till A = 1600 m

Högre klass slut = 4100 m

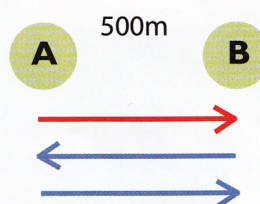
Elit klass

Föraren går till station D

Hunden springer från A, via B och C till D = 2000 m

Elit klass är slut = 6100 m

Appell klass

Förare+hund går till station B

Hunden springer från B till A = 500m

Hunden springer tillbaka till station B = 500m

Total sträcka 1000m

Den totala sträckan blir då 1100 m känd sträcka och en förlängning på 400 m som är ny för hunden. Totalt en sträcka på 1500 m. I och med att hunden kommit fram till C-stationen är lägre klass avslutad.

I högre klass skickas hunden tillbaks igen till A-stationen. Elitklass har ytterligare en förlängning på 500 m att springa. Fr.o.m. lägre klass skjuts det skott både på fram- och tillbakavägen. Vid bedömning tas hänsyn till tid, tystnad och framföring.

Mitt tävlade med hund började när Nova kom in i mitt liv. Men innan jag berättar mer om det ska jag presentera mig. Jag som skriver heter Marie Karlsson och har för närvarande tre collies, Tarzan som är 9 år, Nova som är 3 år och lilla Leia på 4 månader.

Det har tagit mig åtta år att våga mig ut på tävlingsplan. När Tarzan var yngre tränade vi och gick en del kurser i agility som han tyckte var jätteroligt och var riktigt duktig på men jag måste erkänna att jag inte hängde med i svängarna så jag vågade mig inte på att tävla. Vi tränade också en del spår som även det gick bra men vi kom aldrig igång med lydnaden, men även om vi gjort det så tvivlar jag på att jag vågat tävla vid den tidpunkten i alla fall.

Med Nova var det annorlunda, jag hade redan bestämt att med nästa hund skulle jag träna och tävla, mitt självförtroende skulle inte få sätta stopp den här gången. Det första vi gjorde var att gå en tävlingsinriktad valpkurs när hon bara var fem månader gammal och det var starten på lydnadsträningen. Sen följde en fortsättningskurs och flera kurser efter det i lydnad. Kursledaren var Lotta Linusson som är lagledare för svenska lydnadslandslaget och hon besitter en enorm kunskap och är väldigt pedagogisk.

Träningen lägger jag upp på så sätt att jag först gör en övergripande tidsplan över mina mål några år framåt i tiden. Det låter nog ambitiöst för en del men för mig är det viktigt att veta vart jag vill komma med min träning. Därefter gör jag en månadsplanering där jag planerar vilka moment som (helst) ska vara färdigtränade vid ett visst datum och sist en veckoplanering med momenten uppdelade i detaljer. Inför varje träningspass bestämmer jag vilka moment/detaljer vi ska träna på för att få kvalitet på träningen. Jag är inte den som lägger ner timmar på brukshundsklubben utan tränar kortare pass varje dag hemma på gräsmattan. Efter träningen funderar jag över vad som gick bra och vad vi behöver träna mer på och justerar veckoplaneringen. En bok jag varmt kan rekommendera är "Med sikte på 10:an" om man tycker om strukturerad belöningssträning.

I maj 2012 var det dags för vår tävlingspremiär i lydnadsklass 1 på Hölö BK. Konstigt nog var jag inte alls nervös, jag hade en känsla av total fokusering, det var bara Nova och jag på plan och vi lyckades över förväntan! Ett förstapris och en förstaplacering med 184,5 poäng, och det gav mersmak vill jag lova! Samma känsla av total fokusering hade jag när vi tävlade i lydnadsklass 2 på Collié-SM 2012 och vi lyckades med 181,5 poäng och en tredjeplacering trots att vi fick springa från utställningsringen till

lydnadsplan där domaren stod och väntade. Efter det har vi provat på att tävla i lydnadsklass 3 men det har varit för tidigt, momenten har inte varit genomtränade, jag har blivit nervös och totalt ofokuserad och det har Nova känt.

Med facit i hand inser jag att både Nova och jag måste känna oss helt säkra på alla moment när vi går in på plan, så det är bara att fortsätta träna. För givetvis siktar vi på eliten även om det är en lång väg dit!

Jag är inte den som lägger ner timmar på brukshundsklubben utan tränar kortare pass varje dag hemma på gräsmattan.

Parallellt med lydnadsträningen var vi med i en sökgrupp ett tag och det var riktigt roligt men jag upplevde att träningen tog väldigt lång tid, trots det fick hundarna lite träningstid var, så nej det var inget för mig. Spår har vi också tränat och gått kurs i men det blev aldrig riktigt bra (vilket kan bero på att jag tycker det är ganska tråkigt). Vi provade på att vallade får några gånger och det var verkligen jätteroligt, det skulle jag gärna fortsatt med, men det tar också en hel del tid när man inte har träningsmöjligheter i närheten. I juni 2012 gick jag och Bosse (min man) vår första rapportkurs och vi fastnade direkt. Det är en gren som vi båda kan engagera oss i och som passar Nova perfekt, eftersom hon fullkomligt älskar att springa och är en modig tös.

Vi fick kontakt med Gun-Britt Arthursson i Hudiksvall, en mycket duktig rapportförare som tävlar i SM, och hos henne har vi haft förmånen att få gå några kurser. Skogarna däruppe går inte att jämföra med vad vi har här i Stockholm men vi har i alla fall en skog nära oss som fungerar bra för rapportträning. Även i rapporten har vi en träningsplanering för att komma framåt och vi planerar alltid vilka delar vi ska träna på innan vi går ut i skogen.

Appelltävlingen gick av stapeln i september 2012. Innan själva rapportdelen kördes lydnaden och jag hade samma känsla av fokusering som jag upplevt tidigare. Lydnaden gick bra

och sen bar det av ut i skogen för själva rapporten, och se det lyckades det med! Totalt 280 poäng och uppflyttade med en förstaplacering. Därefter krävdes tre lägretävlingar för att bli uppflyttade till högre.

Första tävlingen vände Nova på första sträckan, andra tävlingen sprang hon första sträckan men ville inte springa andra sträckan och eftersom rapportdelen kördes först blev det inte aktuellt med någon lydnad på någon av tävlingarna. Men i september 2013 åkte vi hemifrån redan kl 04.00 för att starta

vår tredje tävling på Falbygdens BK och vi var faktiskt ganska nervösa. Men vi lyckades bli uppflyttade till högre med 497,5 poäng! Jag vill lova att vi åkte hem med en helt annan känsla än när vi åkte hem efter dom två första tävlingarna. Känslan av att ha lyckats med sin hund går inte att beskriva och man kan lägga ett delmål till handlingarna och börja träna inför ett nytt!

Inför tävlandet i högre klass måste vi lägga in en hel del fys-träning, främst kondition och uthållighet men även en del styrka, för det kräver sin hund att springa över 4 km fördelat på tre sträckor så snabbt som möjligt men givetvis också för att undvika skador. Men vi kommer ha svårt att mäta oss med en del andra raser som tävlar i rapport, t ex bordercollie, kelpie och schäfer, de kommer nog alltid vara lite snabbare. Men vi tycker det är fantastiskt kul att ha en lite "udda" ras inom rapporten och visa att även collie kan. Och det är nog det som motiverar mitt tävlande mest, att visa vilken fantastisk arbetskapacitet en collie faktiskt har!

Jag önskar er alla ett gott nytt fantastiskt tävlingsår!

Collie Classic 2014

Håller du på med agility med din collie?

Boka då 4-9 augusti!

SCK arrangerar ett agilityläger samt en inofficiell agilitytävling. Lägret & tävlingen är även öppna för ekipage utanför Sverige.

Läs mer på: <http://collieclassic.acania.se/>